

Roma Netepake Sesanti - Nomer Pitulas

Pamisahan Pungkasan tumrap 144.000: Ujian Kenabian Babagan Citrae
Kéwan Galak

Jeff Pippenger

2024-09-24

Wong-wong sing katimbangan kanggo klebu ing antarané satus patang puluh papat ewu saiki lagi ana ing proses panyaringan pungkasané, lan proses iku minangka proses pangujian kang adhedhasar pambentukan gambaré kéwan galak. Proses pangujian iku diwiwiti saka brayaté Allah, amarga paukuman tansah diwiwiti saka brayaté Allah, lan sawisé kuwi pepanthaning Allah liyané diadhepaké marang proses pangujian kang padha persisé. Mbokmenawa ciri kenabian kang paling wigati lan paling penting ing pambentukan gambaré kéwan galak yaiku yèn prakara iku kelakon kaping pindho: dhisik ing Amerika Sarékat, banjur ing sakèhé donya. Miturut kenabian, iki ateges yèn gambaré kéwan galak ing donya iku minangka pamegaring pungkasan saka gambaré kéwan galak, lan mulané saben pratandha pralambang saka gambaré kéwan galak kang wis ana sadurungé gambaré kéwan galak ing donya, mung minangka ayang-ayang kang dadi pralambang tumrap hakékaté.

Pengadilan diwiwiti ing padalemané Allah tanggal 11 September 2001. Tanggal iku wis dipratandhakaké déning 11 Agustus 1840, nalika malaékat ing Wahyu sepuluh mudhun karo sawijining kitab cilik kang kabuka ana ing astané. Nalika malaékat ing pasal sepuluh mudhun, panjenengané ngumumaké yèn pengadilan tumrap Protestantisme nalika iku wis lumaku. Sapa waé kang diadili déning Allah, luwih dhisik diparingi pepènget, lan konfirmasi tumrap metodologi Miller sajroning netepaké wektu nambah bobot marang petungané bab pengadilan ing Rawuhipun Kapindho. Pengujian tumrap para Protestan wis lumaku wiwit 11 Agustus 1840, lan ing taun 1844 para Protestan wis dadi putri-putriné Roma. Mangsa saka 1840 nganti 1844 iku mratandhani mangsa saka 11 September 2001 nganti marang angger-angger Minggu kang bakal enggal rawuh.

Rong wektu mau uga dipralambangake wiwit baptisané Gusti Yesus nalika Roh Suci tumedhak nganti tekan salib. Telung wektu mau kabèh dipralambangake déning satus rong puluh taun sing wis katetepake kanggo jagad sadurungé banjir, tumuju marang banjir gedhé. Tansah ana sawijining pesen pepéling sing nandhani paukumaning sajarah tartamtu mau. Ana sajarah-sajarah suci sing uga ngrembug wektu tartamtu iki ing dina-dina pungkasan.

Nuh martakake sajrone satus rong puluh taun, banjur tekan paukuman banjir gedhé. Kristus martakake sajrone sèwu rong atus suwidak dina, banjur rawuh paukuman salib. Pesen pepènget saka Yohanes Pembaptis kawehan kakuwatan nalika baptisané Kristus, banjur Gusti Yésus dipun-tuntun menyang ara-ara samun sajrone patang puluh dina. Patang puluh dina iku, lan telung panggoda sawisé iku ing pungkasan patang puluh dina, mulang manawa sawisé pesen iku kawehan kakuwatan, kaya dene katandhani déning tumuruning sawijining pralambang suci, kayata Roh Suci nalika baptisané, lan tumuruning kaloroné malaékat ing

Wahyu pasal sepuluh lan wolulas—sawijining prosès panggèran lumampah. Nalika pralambang ilahi tumurun, pesen paukuman kang dipratelakake marang wong-wong kang ing wektu iku dadi pokok paukuman dadi kawehan kakuwatan, lan golongan tartamtu kang lagi diadili iku banjur lumebu ing sawijining mangsa tartamtu kang mung bakal rampung nalika wekasaning mangsa sih-karunané.

Garis Yesus mratelakaké rong mangsa paseksèn. Kang kapisan yaiku paseksèn Panjenengané piyambak sajroning sèwu rong atus suwidak dina, banjur paseksèn Panjenengané ana ing ngarsané para murid-Mulané sajroning sèwu rong atus suwidak dina manèh nganti Stéfanus dibandhemi watu.

“Banjur, pangandikané malaékat, ‘Panjenengané bakal netepaké prejanjian karo akèh wong sajroning sapekan [pitung taun].’ Sajroning pitung taun sawisé Sang Juru Slamet miwiti paladosané, Injil kudu diwartakaké mligi marang wong Yahudi; telung taun setengah déning Kristus piyambak; lan sawisé iku déning para rasul. ‘Ing satengahing pekan iku Panjenengané bakal ndadèkaké kurban lan pisungsung mandheg.’ Daniel 9:27. Ing mangsa semi taun 31 M., Kristus, kurban sejati iku, dipasrahaké ana ing Kalvari. Banjur geber Padaleman Suci suwèk dadi loro, nuduhaké yèn kasucèn lan makna saka paladosan kurban wis sirna. Wektuné wis tekan supaya kurban lan pisungsung kadonyan iku mandheg.

“Minggu siji iku—pitung taun—rampung ing A.D. 34. Banjur lumantar pambandhemé Stefanus nganggo watu, bangsa Yahudi pungkasané ngesahaké panampikané marang Injil; para murid kang kasebar marga saka panganiaya ‘lunga menyang endi-endi martakaké pangandika’ (Kis. 8:4); lan ora suwé sawisé iku, Saulus, sang penganiaya, diowahi, lan dadi Paulus, rasul tumrap para bangsa kapir.” *The Desire of Ages*, 233.

Garis keturunan Nuh, Kristus, kaum Millerit, lan satus patang puluh papat ewu, kabèh maringi paseksi bab sawatara mangsa nalika sawijining golongan sasaran tartamtu diuji lumantar sawijining pekabaran pangéling-éling. Panguwasa kang diparingaké marang pekabaran iku nandhani wiwitaning sawijining mangsa pangujian, kang salajengipun dipungkasi kanthi katutupé mangsa sihrahmat tumrap golongan sasaran mau. Ing garis ramalané Gusti Yésus kapacak ana rong mangsa paseksi. Rong mangsa paseksi iku minangka pralambang saka rong pekabaran pangéling-éling kang dipralambangaké déning malaékat kang tumurun ing tanggal 11 September 2001, kang netepi Wahyu 18:1–3, lan sawisé iku banjur diterusaké déning swara kapindho ing ayat papat lan salajengipun saka pasal wolulas.

“Mangkono, ing pakaryan pungkasan kanggo pepènget marang donya, ana loro panggilan kang béda kang katindakaké marang pasamuwan-pasamuwan. Pesené malaékat kapindho yaiku, ‘Babilon wis rubuh, wis rubuh, kutha gedhé iku, amarga dhèwèké wis ndadèkaké sakehing bangsa ngombé saka anggur bebenduné laku jina-ne.’ Lan ing sesambaté sora saka pesené malaékat katelu, kaprungu swara saka swarga ngandika, ‘Padha metua saka ing kono, hé umat-Ku.’” *Review and Herald*, December 6, 1892.

Periode kapisan yaiku pangadilan sing diwiwiti saka omahé Allah, banjur nalika angger-angger Minggu sing enggal bakal teka, periode pangadilan kapindho diwiwiti kanthi pepeling supaya metu saka Babil. Garis Kristus wiwit baptisané nganti salib nggambaraké periode saka 11 September 2001 tumuju marang angger-angger Minggu ing Amerika Sarékat, lan periode saka angger-angger Minggu ing Amerika Sarékat nganti tekan titik nalika saben bangsa kapeksa nampa Minggu minangka Dina Ibadah Global yaiku periode sing rampung nalika bangsa sing pungkasan dhéwé pasrah.

Mangsa punika dipunwiwiti kanthi angger-angger dinten Minggu ing Amérika Sarékat lan dipunpungkasi nalika bangsa pungkasan sujud dhateng kakuwasan kapapaan. Wiwitaning mangsa kapindho nandhai pungkasaning mangsa kapisan, lan kaloronipun gadhah angger-angger dinten Minggu ingkang sampun kapratandhakaken rumiyin wonten ing paseksènipun Roma. Angger-angger dinten Minggu ingkang kapisan ing taun 321 dipunadani lumantar panguwasaning Roma kapir. Angger-angger dinten Minggu ingkang dipunadani lumantar panguwasaning gréja kapapaan dipunlambangakaken déning taun 538. Angger-angger dinten Minggu ing Amérika Sarékat punika 321, lan angger-angger dinten Minggu ingkang dipuntegakaken dhateng bangsa pungkasan punika 538. Angger-angger dinten Minggu ing Amérika Sarékat nandhai rawhipun pekabaran pepènget ingkang lajeng dipunwartakaken déning panji ingkang kasusun saking para buwanganipun Israèl.

Waymark punika inggih taun 321, lan punika nandhani wiwitaning mangsa pangujian tumrap saben bangsa babagan pitaken dinten Minggu. Mangsa punika rampung nalika bangsa pungkasan sujud dhateng Roma, lan prastawa punika dipralambangaken déning waymark taun 538. Mangsa saking 321 dumugi 538 dipralambangaken déning mangsa saking salib dumugi rajamipun Stefanus. Nalika Stefanus saweg dipunrajam, piyambakipun mirsani Kristus jumeneng wonten ing papan suci swarga, minangka pralambang nalika Mikhaèl jumeneng ing pungkasaning mangsa kasagedan manungsa.

Tanggal 11 September 2001 nandhani tekane pepènget saka telung ayat kapisaning pasal wolulas, lan prakara iku ditandhani déning pratélan ramalan sing diwedharaké déning nabi wadon Ellen White, sing ngandika yèn nalika gedhong-gedhong gedhé ing New York City dirubuhaké déning sapapaning Allah, mula telung ayat kuwi bakal kawujud. Prakara iku uga ditandhani déning Patriot Act, sing dadi pratandha tumrap wong-wong kang gelem ndeleng; yèn paugeran ukum Inggris kang mratélakaké manawa wong iku ora salah nganti kabuktèkaké salah, wis disisihaké kanggo ukum Romawi, kang mratélakaké manawa wong iku salah, nganti kabuktèkaké ora salah.

Patriot Act nandhani wiwitaning paukuman tumrap Adventisme Pitu Dina Laodikia. Mangsa iku bakal pungkasan nalika hukum Minggu ing Amérika Sarékat. Wong-wong Adventis Pitu Dina Laodikia kang kasil ngliwati mangsa panyaringan iku banjur bakal nglairaké piwelinging ayat papat saka pasal wolulas, kang pungkasané tekan bangsa pungkasan kang sujud marang Roma. Mangsa iku diwiwiti déning hukum Minggu ing Amérika Sarékat lan dipungkasi déning hukum Minggu pungkasan.

Manawi kita klentu mangertosi kasunyatan bilih wonten kalih gambar tumrap kéwan mau ingkang dipunidentifikasi adhedhasar langkung saking kalih seksi, mila kita badhé klentu mangertosi pakaryan ingkang dipunlambangaken déning tigang ayat kapisan saking Wahyu pasal wolulas ingkang kawiwitan ing taun 2001, saha pakaryan ingkang kawiwitan wonten ing ayat kaping sekawan saking pasal wolulas.

Nalika kita migunakaké identifikasi langsung saka Sister White bab tumedhaké malaékat ing Wahyu wolulas ing taun 1888, lan panempatane malaékat kang padha iku ing wekdal tembé, kita nemokaké yèn taun 1888 minangka pralambang tumrap taun 2001. Malaékat ing kitab Wahyu, kang madhangi bumi kanthi kamulyané Panjenengané, tumedhak ing patemon Minneapolis ing taun 1888, lan tumindak mangkono manèh nalika gedhong-gedhong ageng ing Kutha New York ambruk.

Mangsa wiwit baptisané Kristus tekan salib, lan mangsa wiwit 11 Agustus 1840 tekan 22 Oktober 1844, lan mangsa satus rong puluh tauné Nuh maringi telung paseksi tumrap sawijining mangsa pengadilan. Taun 1888 maringi sawijining paseksi ngenani kababaré pambrontakan kang kacathet ana ing pasamuwan-pasamuwan Minneapolis, lan Nuh nandhani panyingkirané Roh Suci saka wong-wong kang nampik piwulang mau. Pambrontakané wong-wong sadurungé banjir, uga pambrontakané para pamimpin gréja ing taun 1888, kalorone selaras karo sajarahé Korah, Datan, lan Abiram ana ing sajarahé Musa, kang malaékat kandhakaké marang Sister White manawa iku lagi diulang ana ing Minneapolis.

Wiwit saka Patriot Act nganti ukum Minggu ing Amérika Sarékat mujudaké mangsa pengadilan tumrap Adventisme Dina-Kaping-Pitu Laodikia. Pambrontakan marang pawarta pepènget kang ngumumaké paukumané mau nandhakaké dicabuté Roh Suci, lan mulané tumuli kasirnakaké pangapusan pikiran kang banget tumrap para prawan bodho ala ing sajarah iku. Pusat pambrontakan iku ana ing utusan pilihan, kaya kang dilambangaké déning Nuh, Musa, Para Sepuh Jones lan Waggoner, lan mesthi waé Dhik Putri White. Pambrontakan marang pawarta pepènget lan marang utusan ing sajarah iku dhedhasar marang “lenga” ing sajarah pasemon bab sepuluh prawan.

Wong-wong sing ngaturaké piweling iku nindakaké mangkono, awit padha nduwèni “lenga,” kang uga minangka piweling mau. Mulané, pambédan antarané loro golongan iku kawangun déning panrapan sing bener tumrap paugeran-paugeran tafsir kenabian kang ditampani déning wong-wong saka gerakan malaékat kapisan lan kapindho, kang dipralambangaké minangka paugeran tafsiré Miller, lan uga paugeran-paugeran tafsir kenabian kang ditampani déning gerakan malaékat katelu.

Mulané, pacoban sing dipratélakaké minangka “kabentuké gambaré kéwan galak” iku mesthi dadi sawijining pacoban kang ana gegayutané karo cara kabentuké gambaré kéwan galak mau ana ing pangandika profetiké Allah.

Wiwit saking Patriot Act ing taun 2001, kang dipralambangaké déning Blair Bill ing taun 1888, kang dipralambangaké déning Declaration of Independence ing taun 1776, kang

dipralambangaké déning baptisané Kristus, kang nglambangaké 11 Agustus 1840, kabèh punika nyengkuyung kayektèn bilih prosès panggujèning pangadilan wiwit kanthi sawijining pekabaran pepènget kang kaparingan kakuwatan, kang kedah kajupuk saking astanipun malaékat, lajeng dipundhahar.

Piwulang kenabian kang ngenali Amerika Serikat minangka para begal saka bangsamumu njalari rancu sawetara pokok amarga logikané, lan pokok-pokok iku asring dadi ayat-ayat bukti sing paling langsung kanggo netepaké unsur-unsur pambentukan patunging kéwan galak mau. Salah siji cara kanggo nerangaké kasunyatan yèn ujian iki sipaté kenabian yaiku kanthi nggunakaké paugeran dhasar nubuatan kanggo mbuktèkaké sawijining kayektèn kang mung bisa dimangertèni manawa panjenengan nampa Roma minangka pralambang sing diwakili déning para begal saka bangsamumu.

Gambaran punika dijupuk saking gangsal garis sajarah ing Adventisme, ing pundi nate wonten pasulayan ngenani Roma minangka pralambang. Saiki kita dumunung wonten ing sajarah pungkasan, utawi ingkang kaping enem, saking sajarah-sajarah pasulayan punika, lan pasulayan sapunika sami kados pasulayan ingkang kaawakaken wonten ing bagan taun 1843.

Gampang kanggo ndeleng kayektèn iki manawa panjenengan ngetrapaké paugeran-paugeran kenabian kanthi bener. Salah siji paugeran kenabian sing kudu dienggo yaiku manawa pralambang nduwèni luwih saka siji teges, lan teges sing dienggo ana ing sawijining pethikan kudu ditemtokaké déning pethikan kuwi dhéwé. Sang Prabu Siria, Antiochus III Magnus, netepi peperangan ing ayat sepuluh pasal sewelas kitab Daniel, lan panjenengané uga netepi peperangan ing Raphia ing ayat sewelas lan rolas, sarta netepi peperangan ing Panium ing ayat limalas. Pasulayan Millerite sing kaweca ing bagan 1843 yaiku manawa pandhangan Protestan palsu negesaké yèn “para garong” iku Antiochus Epiphanes, nanging ing wektu sing padha uga njunjung kayektèn manawa “para garong” iku sawijining pralambang tumrap Roma.

Ayat sepuluh nganti limalas iku kawitan kaleksanan ing sajarahé Antiokhus III Magnus, mula ayat-ayat mau, lan pangulangan sajarah sawisé iku saka ayat-ayat mau, maringi loro seksi tumrap kaleksanané ayat-ayat mau ing dina-dina wekasan, awit kabèh para nabi ngandika luwih langsung bab dina-dina wekasan tinimbang bab dina-dina nalika wong-wong mau urip.

Salaras karo paugeran kang wis katetepake mau bab ing ngendi paseksene nabi kudu ditrapake, kita uga nduwèni Sister White kang kanthi langsung nyathet bilih “akèh saka sajarah kang wis kelakon minangka panggeneping ramalan iki [Daniel bab sewelas] bakal kaulang maneh.” Antiochus III Magnus nggambarake Amérikah Sarékat minangka wadyabala wakil saking Roma kapausan. Para Protestan ngandharake bilih para perampog iku wis dados pralambang Antiochus liyane, dene para Millerit mangertos bilih iku Roma. Ing sapunika, siji pihak netepake Amérikah Sarékat minangka para perampog, lan pihak sijiné tetep nyekel kayektèn dhasar.

Manawa pranatan kang netepaké yèn pralambang-pralambang duwé teges luwih saka siji, lan tegesé kudu dhedhasar konteks ing ngendi pralambang-pralambang mau dienggo, mula ngenali Amérika Sarékat minangka para garong iku sajajar karo pangidentifikasiané kaum Protestan marang Antiokhus minangka para garong; nanging saiki Antiokhus iku dadi pralambang Amérika Sarékat ing dina-dina wekasan.

Konteks pethikan punika kanthi langsung ngrembag pitaken bab kakuwatan punapa ingkang ngluhuraken dhirinipun piyambak kanggo netepaken wahyu punika, mila maringi teteges ing kasunyatan punika pancen leres lan saged dipunbetahaken. Bab punika kabeneraken déning kathah paseksi, awit garis-garis sajarah sanèsipun ing satunggaling pasulayan ngenani Roma minangka pralambang, sami nélakaken kasunyatan ingkang sami. Kasunyatan punika inggih menika bilih para tiyang ingkang wonten ing sisih ingkang lepat saking prakawis punika tanpa kajaba tansah ngenali Amérika Sarékat ing panggènaning Roma. Nanging manawa panjenengan boten purun nampi bilih pralambang-pralambang punika gadhah teges langkung saking satunggal, utawi manawa panjenengan pitados bilih mekaten ananipun, nanging dereng cekap lumrah lan trampil saéngga dereng gadhah pitados kanthi kebak dhateng paugeran punika, mila badhé meh mokal tumrap panjenengan kanggé ngetutaken logika ingkang sapunika badhé dipunterapaken.

Saben kakuwasan sing sungu loro nglambangake Amerika Serikat ing dina-dina wekasan. Prancis iku kakuwasan rangkep loro sing diwakili déning Sodom lan Mesir. Islam uga nggambarake Amerika Serikat, amarga Amerika Serikat iku nabi palsu gegayutan karo kakuwasan kepausan, yaiku Izebel. Amerika Serikat iku Salome ing sangisoring panguwasane Herodias. Bileam uga minangka pralambang nabi palsu, sanajan critane luwih ruwet tinimbang mung dadi nabi palsu.

Ramalan-ramalané Balaam, kang kacathet sawisé dhèwèké mberkahi Israèl kaping telu, kagandhèng karo Islam ing manéka cara. Keledai iku minangka pralambang Islam, lan kowé ora bisa nyingkiraké keledai kang ngandika saka sawijining carita bab Balaam. Para wong wicaksana saka wetan kang teka kanggo nyembah Sang Bayi Yésus dituntun déning ramalan-ramalané Balaam. Islam saka telung bilai ing Wahyu pasal sanga nggambaraké nabi palsu Mohammed.

Yèn panjenengan mangertos bilih pralambang-pralambang punika gadhah teges langkung saking satunggal, mila temtu panjenengan ugi badhé mangertos bilih kathah kayektèn punika makaten wigatosipun saéngga dipunwujudaken lumantar manéka warna pralambang. Pralambang ingkang netepaken wahyu punika minangka pralambangipun Roma, lan mila cetha bilih Roma badhé dados tema utami sajroning pamedhar wangsit Kitab Suci. Satunggaling pralambang klasik lan ingkang sampun mapan tumrap Roma punika inggih ratu sisih lor wonten ing Daniel pasal sewelas. Ratu sisih lor ingkang tumeka ing pungkasanipun tanpa wonten tiyang ingkang nulungi punika inggih kakuwatan kepausan, gréja Roma, paus Roma, manungsa dosa.

Ing pasulayanipun Uriah Smith, dipunwedharaken bilih raja sisih lèr ing ayat kaping telung dasa enem punika Prancis, lan raja sisih lèr ing ayat kaping sekawan dasa punika Turki. Prancis lan Turki kalih-kalihipun minangka pralambangipun Amerika Serikat ing konteks ingkang béda-béda, nanging kados para Protestan, lan kados ing jaman samenika, ing pasulayanipun Smith piyambakipun nampik kayekten bilih raja sisih lèr punika pralambang Roma Modern, lan malah negesaken bilih pralambang Roma punika kawakilan déning pralambang Amerika Serikat ing bangsa Prancis, lan malih bilih pralambang Roma punika minangka pralambang Amerika Serikat kados ingkang kawakilan wonten ing bangsa Turki.

Saiki konteks iki ngemot telung garis: sajarah Millerite, sajarahé Uriah Smith, lan jaman saiki. Ing saben ilustrasi mau ana pasulayan ngenani sawijining pralambang Roma, kang diprayogakaké kanthi kliru amarga ana salah paham anggoné mangertèni Roma minangka pralambang Amérika Sarékat.

Garis pasulayan bab “kang saben dina,” ing kitab Daniel njunjung teges sing padha iki, yaiku mbantah kayektèn ngenani sawijining pralambang Roma, sanadyan ana sawatara rinciyan wigati ing sajarah iki.

Logika modhel kenabianipun Uriah Smith nuntun para pandherekipun ngantos klentu anggenipun nerapaken pageblug kaping nem wonten ing pasal nembelas kitab Wahyu. Sawijining prakawis utama ing panerapan Smith dhateng pasal nembelas, kajawi saking upayanipun nerapaken samukawis kanthi harfiah, ing satunggaling jaman nalika samukawis kedah dipuntrapaken kanthi rohaniah, inggih punika boten sagedipun nyumurupi struktur tartantu saking pasamuwan telu-pasuryan antawisipun naga, kéwan, lan nabi palsu. Kanthi nggentos teges satemenipun saking pralambang-pralambang punika kaliyan teges-teges saking tafsiran pribadi, logika Smith ngilangi kamungkinan kanggé mangertosi kados pundi pasamuwan telu-pasuryan punika kabentuk, lan kados pundi punika kabentuk punika “pangujian ageng tumrap umat Allah ingkang lumantar punika karahayon langgengipun badhé dipuntetepaken.”

Panganggon kliru marang pralambang-pralambang Roma iku minangka upaya Iblis kanggo nyegah umat Gusti Allah ing akhir jaman supaya ora weruh ora mung Roma modern, nanging uga kepiye Roma modern iku kawangun. Kabutuhan kanggo ngenali ciri-ciri kenabian sing magepokan karo sesambungan dadi siji antarane Perserikatan Bangsa-Bangsa, kakuwasan kepausan, lan Amerika Serikat ngandhut akibat-akibat langgeng.

Ing kitab Daniel ana sawijining ujian mirunggan kang nekanaké wigatining ngenali sesambungan antarané telung kakuwasan iki, lan ana manèh sawijining ujian mirunggan liyane kang nekanaké pokok-pokok kang padha iki ana ing kitab Wahyu. “The daily” ing kitab Daniel dimangertèni déning William Miller minangka Roma pagan nalika piyambakipun nyinaoni Second Thessalonians. Miller mangertèni saka katerangan bab sesambungan kenabian antarané Roma pagan lan Roma kepausan ing Second Thessalonians yèn tembung “daily” iku sawijining pralambang saka Roma pagan, mula abomination of desolation iku mesthiné Roma kepausan.

Nanging prakara sing kita nekanaké ing kéné yaiku bilih ing Second Thessalonians, sesambungan antarané Roma kapir lan Roma kapapan dipasang ing sajroning sawijining konteks kang mulang yèn nalika lan manawa panjenengan ora mangertèni sesambungané kaloro kakuwatan mau, panjenengan nampa kasasar kang banget kiyat, lan kapisah kanggo kalanggengan.

Punika pepènget ingkang sami saking pageblug kaping nem, ing pundi boten namung naga, ingkang ing 2 Tesalonika nggambaraken Roma kapir, lan kéwan, ingkang ing pérangan punika sinebat “manungsa dosa,” nanging ugi wonten nabi palsu ing bab nembelas. Pérangan punika negesaken wigatinipun mangertos sesambetan antawisipun kakuwatan-kakuwatan ingkang mbentuk manunggal tigang rangkepipun Roma Modern, ingkang ugi dados Babil Modern.

Pasulayan ngenani “kang saben dinane” ngrembug pasulayan pungkasaning jaman kang padha iku uga, nanging ngrembakakake pangenalan tumrap pasulayan mau kanthi nambahake wigatine mangerteni sesambungane antarane telung kakuwasan kang mbentuk Roma Modern. Nolak kanggo ndeleng kayekten iki, ateges njamin kasasar kang banget minangka ganjaranmu.

Ing kontroversi saiki, wong-wong sing ngenali Amérika Sarékat minangka para perampog katon ora bisa malah sarujuk kanggo mangertèni apa sebabé wigati manawa Amérika Sarékat bola-bali dipratélakaké minangka ana ing sangisoring kakuwasan kapapaan, tinimbang dadi kakuwasan kapapaan iku dhéwé. Akal waras dhasar ngakoni yèn kakuwasan sing ngendhalèni sesambungan ing babagan pulitik, sajarah, bebrayan, lan wangsit Kitab Suci iku dianggep minangka sirah, lan sirah iku sing ngluhuraké awaké dhéwé kanggo netepaké wahyu mau, banjur tumiba.

Logika kang ngenali Amérika Sarékat minangka para perampog, ora bisa nerapaké sajarah kang wis dilambangaké, lan sawisé iku kacumponan, wiwit taun 321 nganti 538. Lambang Amérika Sarékat kudu tiba dhisik sadurungé “manungsa dosa” bakal kawedhar. “Manungsa dosa” iku kawedhar manèh ing dina-dina pungkasan, lan sadurungé iku kalakon, Amérika Sarékat kudu tiba luwih dhisik.

Angger-angger Minggu ing Amerika Sarékat ora nandhani manawa Amerika Sarékat iku Roma Modhèren, nanging nandhani manawa karusakan nasional wis tumeka, lan manawa Amerika Sarékat wis kabèh kapisah saka kabeneran. Roma Modhèren kang kawedhar nalika Amerika Sarékat murtad ing wektu angger-angger Minggu iku yaiku kakuwasan kapapan, kang ing wektu iku uga nembe ngalahaké sekutuné, yaiku nabi palsu.

“Tetapan saben dina” ing kitab Daniel lan sesambungané karo pekabaran William Miller, sarta wigatiné yèn pangertèn Miller iku dijupuk saka 2 Tesalonika bab loro, lan pepéling supaya njaga sandhanganmu ing pageblug kaping nem, kabèh iku nuduhaké unsur-unsur saka pasulayan-pasulayan mau sing nyangga prakara-prakara jaman saiki.

Pepenget ing 2 Tesalonika pasal loro ngenani dina-dina wekasan iku tumuju marang sawijining golongan kang ngenali Amérika Sarékat minangka sawijining pralambang, nanging padha ora gelem dituntun déning pepadhang kang nyariosaken sesambetanipun Amérika Sarékat kaliyan Roma kapausan. Kanthi mangkono, dheweke bakal nyumurupi sesambetan ora mung antarane Roma kapausan lan Amérika Sarékat, nanging uga Perserikatan Bangsa-Bangsa, kakuwatan naga ing Wahyu pasal nembelas.

Kaya dene Uriah Smith, A.G. Daniells, lan W.W. Prescott, sing dening Sister White dipunandharake minangka wong-wong kang ora bisa nalar saka sebab tumuju akibat, mangkono uga para wong kang nampik dipuntuntun déning pituduhing pangandika ramalaning Allah ana ing panyandharan gegayutaning telung kakuwasan iki ing dina-dina wekasan.

Kados déné pasulayan ingkang kapisan, ingkang sakmenika, lan pasulayan Uriah Smith, pasulayan ngenani sesambetaning telung kakuwasan kados ingkang dipratelakakên wonten ing II Tesalonika lan paukuman kaping enem, mratandhani sawijining tafsiran pribadi ingkang nuding dhateng Amérika Sarékat, nanging boten purun mirsani sipat-sipat tartamtu ingkang asipat kenabian saking Amérika Sarékat, ingkang mesthinipun badhé mbikak pamanggihipun ingkang klèru, sarta mbokmanawi nuntun piyambakipun dhateng pepadhang.

Sawisé 11 September 2001, tuwuh pasulayan bab papat serangga ing kitab Yoèl. Satemené, serangga-serangga mau makili kamundhuran kasukman kang maju sethithik-sethithik ana ing gréja Advent Dina Kaping Pitu Laodikia lumantar mlebu teologi Katulik lan Protestan murtad. Maneh, panganggon kang bener tumrap papat serangga iku ya Roma, nanging tafsir pribadi ngaku yèn iku Islam, kang dadi pralambang nabi palsu, lan mulané dadi pralambang Amérika Sarékat. Baris ing sadhuwuré baris, pasulayan-pasulayan saka sajarah Advent kang nembe kita rembug mau, kabèh padha ngandika bab kayektèn kang padha.

Pihak sing salah, adhedhasar patang seksi, ngenali para begal iku minangka Amerika Serikat, lan adhedhasar loro seksi pangerten pihak sing salah ngenani Amerika Serikat minangka sawijining simbol iku ora bener. Para calon umat ing dina-dina pungkasané Gusti Allah sing bakal klebu ing antarané satus patang puluh papat ewu saiki lagi ana ing sajroning sawijining ujian kenabian. Iki dudu ujian sing bisa katindakake mung kanthi maringaké swara panjenengan kanggo pihak iki utawa pihak kuwi. Iki iku sawijining ujian sing mung bisa lumantar kanthi bener lan sejati menawa aturan-aturan kenabian ditrapaké kanthi akurat. Supaya Singa saka taler Yehuda nggugah umat-É ing dina-dina pungkasan marang kasunyatan yèn wong-wong kuwi durung nyinaoni kanthi cekakakan, Panjenengané nglilakaké bidah-bidah mlebu.

Kasunyatan manawa ana bid'ah kang tuwuh ing sajroning gerakan iki nuduhaké yèn kaprigelan pribadhi kita ngenani paugeran-paugeran tafsir ramalan isih luwih ringkih katimbang samesthiné. Roma netepaké wahyu iku, lan wahyu bab dina-dina pungkasan iku yaiku tanginé lan rubuhé raja lor kang pungkasan. “Raja” iku uga “wong duraka”, lan “wong

duraka” iku “rahasyaning piala,” lan “si durjana” iku. Panjenengané iku antikristus, dipralambangaké minangka “para perampog saka bangsamu,” lan panjenengané iku “sirah” saka Roma Modern.

“Wong-wong kang dadi bingung sajroning pangertené marang firman, kang ora bisa nyumurupi tegesé antikristus, mesthi bakal nempataké awaké dhéwé ana ing sisihé antikristus. Saiki ora ana wektu kanggo kita nyawiji karo donya. Daniel ngadeg ana ing bagéané lan ing panggonané. Ramalan-ramalané Daniel lan Yohanes kudu dingertèni. Ramalan-ramalan iku padha nerangaké siji lan sijiné. Ramalan-ramalan iku maringi marang donya kayektèn-kayektèn kang saben wong kuduné mangertèni. Ramalan-ramalan iki kudu dadi paseksi ana ing donya. Lumantar kaleksanané ing dina-dina pungkasan iki, ramalan-ramalan iku bakal njlentrehaké awaké dhéwé.” Kress Collection, 105.